

Mi újság

a PADOSZ -nál?

A PADOSZ INFORMÁCIÓS KIADVÁNYA

Mit jelent ma május 1. üzenete?

A II. Internacionálé 1899-ben Párizsban tartott alakuló kongresszusa határozta el május 1-e megünneplését minden évben, hogy a munkások nyomatékot adjanak a nyolcórás munkanap bevezetésére vonatkozó követelésüknek. Az elmúlt 40 év abban a téveszmében telt el, hogy nem kell küzdeni a munkások jogaiért, mert övék a hatalom. Ebben a hitben ringatták őket (bennünket), holott erről akkor sem volt szó, és most sincs, de legalább ma már nem mondják.

A rendszerváltás során kialakult egy újabb hit, a kapitalizmus felsőbbrendűségének hite. Ez a széles körben kialakult hit elég hamar kiábránduláshoz vezethet, hiszen a polgárok az új erkölcsi és politikai rend megtapasztalása helyett csak az új gazdasági rendszerrel ismerkednek meg. Ebben a piac uralta új világban azonban a morális értékek iránt viszonylag nagy a közöny.

Május 1-e üzenete éppen ez. Ma ugyan úgy szükség van a szolidaritásra, mint 110 évvel ezelőtt. A közöny vagy az egoizmus nem lehet a munkások magatartásának sajátja. Persze az elmúlt 110 év alatt a munkás fogalma is átalakult. A ma használatos kifejezéssel a munkavállalók azok, akiket munkásnak kell tekinteni. A kétkezi munkástól a mérnökiig mindenkit. Hiba lehetne azt hinni, hogy ma már idejét múltak a 110 évvel ezelőtti követelések. A napi nyolc órás munkaidő ma sem adatik meg mindenkinek. Ők azok, akikkel szolidárisnak kell lennünk. Azok a munkavállaló társaink, akik a mai vadkapitalista viszonyok között kénytelenek eltérni, hogy kizsákmányolják, akiknek nincs szabadságuk, mert attól félnek, ha elmennek szabadságra nem lesz hová visszamenniük. Azokért is fel kell emelni szavunkat, akik kénytelenek eltérni, hogy reáljövedelmük évről – évre csökken, míg alkalmazói élnek a milliomosok életét, (luxus autó, luxus lakás, luxus nyaralás).

Van tehát üzenete a május 1-nek, a szolidaritás az üzenete. Mi tudjuk mit jelent az összefogás! Mutassuk és tanítsuk meg minden munkavállalónak! Alakítsanak szakszervezetet, kényszerítsék ki, hogy legyen Kollektív Szerződésük! Jelentse ezt az idej május 1-e!

Írásunk megjelent

a Mi újság a PADOSZ-nál? 1998. áprilisi számában.

Aktualitása az elmúlt tizenöt év alatt semmit nem kopott, az új Munkatörvénykönyve szabályai csak súlyosbították a munkavállalók helyzetét.

Ezért fontos megfogadnunk az alábbi tanácsot:

„Ma kell tennünk a holnap biztonságaért.”

**EGYÜTT
ERŐSEBBEK
VAGYUNK!**

A tartalomból:

Az érdekvédelem
nem eladó még 1,6
milliárdért sem **2**

Beszédtema **3**

Közösen emlékez-
tünk... **4**
A legértékesebb
magyar márkák
között az MVM

Sztrájkbizottságot
alakít a LIGA Szak-
szervezetek **5**

Demonstráció a
VOSZ székház előtt

Kérdezd meg
Bulendát! **6**

Példázat a parlagfü-
ves provinciáról

Vezetőellenes-e
a szakszervezet? **8**

Várható események

Az érdekvédelem nem eladó még 1,6 milliárdért sem

Újabb cikkben puffog a Népszava – ezúttal a VOSZ főtítkárával közösen. Dávid Ferencnek van miért aggódnia, hiszen holnap többezren tüntetnek majd a VOSZ székháza előtt azért, hogy ne legyenek egyedüli kerékkötői a 2013. évi bérajánlásnak. Az – állítólag – szociáldemokrata érzelmű lap puffogását azonban nem lehet hová tenni, hiszen mi baja lehet azzal, hogy a szakszervezetek harcosan kiállnak a bérek emelése mellett?

A baj nyilvánvalóan az, hogy a szakszervezeteket ezúttal (is) Gaskó István hívta harcba, és ez nyilván nem illeszkedik a Népszava és Népszabadság bértollnokai által nehezen megrajzolt ellenségképbe, miszerint a LIGA Szakszervezetek és vezetője eladták magukat a kormánynak.

A félreértések tisztázása végett, csak tömören, a tények:

- 1., A bérajánlásnak valóban csak a VOSZ a kerékkötője, a Versenyszféra és a Kormány Állandó Konzultációs Fórumának másik két munkaadói résztvevője, és a három szakszervezeti szövetség már március elején készen álltak a megállapodásra. Erről készült is aláírt emlékeztető...
- 2., A bérajánlás – mint kvázi jogi kategória – valóban nem kötelező érvényű. Csak hogy maga az intézmény gyakorlatilag 25 éve folyamatosan jelen volt a makroszintű háromoldalú szociális párbeszédben, és így irányítóként szolgált mindenki számára a munka világában.
- 3., A vasutasok munkáltatója nagyrészt valóban a magyar állam, így a bérek emeléséről is ő dönt. Dönthetne egyedül is, de mint minden más munkaadó, így az állam is a már 20 éve bevett gyakorlat szerint, a bérajánlásra vár, amely viszonyítási pont ebben a témában. Február utolsó hetében a LIGA Szakszervezetek székházában tartott megbeszélésen – és az ezt követő sajtóközleményben is – Fónagy János államtitkár jelezte, a VKF munkaadói és

munkavállalói szervezeteinek megállapodására várnak.

- 4., Gaskó István, Mendrey László PDSZ elnök kérésére volt jelen a minisztériumban, hogy érdemben folytatódjanak a tárgyalások a közoktatás átalakításáról és a pedagógusok jövőjéről. „Forszírozásról” tehát szó sem volt, Gaskó István azt tette, amit egy konföderáció elnökének tennie kell. Kitaposta az utat a tagszervezet számára. És nem egy tüntetés elmaradása érdekében, hanem a módosított sztrájk törvény miatt ellehetetlenülő, és egyébként senki által nem kívánt sztrájk elkerülése végett. Soha egy szakszervezet sem akar sztrájkolni, ha amúgy tárgyalóasztal mellett is rendezhető a konfliktus.
- 5., A VOSZ-nak lehetősége volt és van tárgyalóasztal mellett rendezni a kérdést, csakhogy több tárgyalási forduló után, amikor már mindenki más készen állt a kompromisszumra, ő bedobta a „nulla elmozdulás” kártyát, és hátradólt. Ez a hozzáállás azonban nem tolerálható sem a bérajánlásra váró munkavállalók milliói-, sem a tárgyalóasztalnál csak a VOSZ-ra váró többi partner részéről.
- 6., Kedves a Népszavától és a VOSZ-tól, hogy a még meg sem nyert 1,6 milliárdos pályázati pénz miatt aggódnak, és a partneri viszonyt féltik. Eddig a Népszava több cikkben is épp attól tartott, hogy mi lesz, ha megnyeri a LIGA a pályázatot, most meg azon aggódik, mi lesz ha megnyeri, de rossz viszonyba kerül egyik(!) konzorciumi partnerével.

A baj végül úgy tűnik az – nem tudni máshol hogy van ez – hogy a LIGA Szakszervezetek számára a munkavállalók érdekvédelme az első, és erről még ennyi pénzért sem hajlandó lemondani.

2013. 04. 10. Liga SZSZ

Beszédtema

Kedvenc országos heti újságom 2013. március 22-i számában két cikk is felkeltette a figyelmemet. Véleményem szerint mind a két cikk valamennyiünket érintő problémákról szól, hiteles képet ad az országunk jelenlegi helyzetéről. Az egyik cikk címe: Sógormelő. „Az Osztrák Társadalombiztosítottak Szövetsége legfrissebb adatai szerint ez év februárban 55 090 magyar állampolgár dolgozott Ausztriában, míg januárban 55 939 fő. Azt, hogy hányan vannak kint feketén, bejelentés nélkül – érthető módon – nem rögzíti a statisztika.” Egyesek szerint 15-20 ezer magyar, alkalmoszerűen vagy állandó jelleggel dolgoznak kint, hogy maguk és családjuk számára biztosítani tudják a megélhetésüket. Amiről nem tesz említést az írás, Németországban, Angliában, Írországban, Amerikában szintén dolgoznak magyarok. A felsorolás nem teljes, valószínű, hogy a világ sok országában ott vannak a magyarok. Több százra tehető azoknak a száma, akik luxus tengerjáró hajókon dolgoznak. Becslések szerint 200 ezer magyar dolgozik külföldön. Magyarországon talán nincs olyan család, akinek gyereke, testvére, rokona a megélhetését ne külföldön találna meg. Legtöbben nem a képzettségüknek megfelelő munkát végeznek. Diplomások fizikai munkát vállalnak. Négy-szer-ötször többet keresnek kint, mint itthon. A kormány fő célja, hogy hazahívja a kint dolgozó fiatalokat. Nem tesz említést a 40-50 évesekről. A munkanélküliség jelenleg 11,5-12,5 % között van. Ha beindulna a gazdaság, a munkanélküliség 2-3%-ra csökkenne, akkor talán a fiatalok egy része hazajönne. Külföldről hazalátogatók 50-60%-a környezetemben – közvetve vagy közvetlenül – úgy nyilatkoztak: „hogya képzettségének megfelelő állást találnának, akkor sem jönnének haza, mivel kinti keresetük biztos megélhetést jelent számukra.” Egy ismerősöm nyolc éve Írországban, egy szállodában szobaasszony. Ezen kívül még két családnál takarít, hetente két-két alkalommal. Négy év alatt a megtakarított jövedelméből Tolnában vásárolt egy társasházi lakást, ízlése szerint a lakást be is rendezte. Mindez 16 millió Ft kiadást jelentett. Most tervezi a második lakás vásárlását, gondolva az unokákra, hogy az életüket ne nulláról kezdjék.

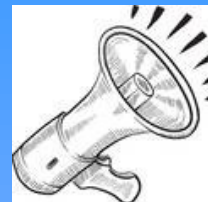
Közel három éve, – kormányváltáskor – a jelenlegi kormány azt a célt tűzte ki, hogy az államadósság „csapdájából” – amelybe az előző kormány nyolc éve alatt felelőtlenül felvett kölcsönök miatt kerültünk, ki kell jönnünk, hogy beindulhasson a gazdaság. A kormány évertékelőjében tájékoztatta az országot, hogy jelentősen „lefaragtunk” az államadósság összegéből. Az említett heti újságban Adós az állam is című cikkben az alábbiakat lehetett olvasni: „Adósságnyomás-mérő legfrissebb adatai szerint az államadósság 80,38 százalékon

áll / 302,41 forintos euróval számolva. Megjegyzés: jelenleg 308 forint fölött van az euró ára. 2009 végén 79,8 százalékos volt az adósság szint.

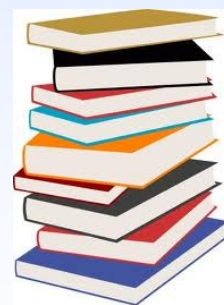
Hol van az igazság? Ne keressük. 2008-tól gazdasági válságban élünk. Nincs olyan család vagy rokon, aki az elmúlt évek során ne veszítette volna el a munkahelyét. Ingyen ételosztáskor, már nem csak hajléktalanok állnak sorba egy tál meleg ételért. Viszonylag jól öltözött emberek, családostól – a hideg ellenére –, „türelmesen” várakoznak, hogy meleg ételt kapjanak. Ők azok, akik adósságukat nem tudják törleszteni, mert a családfő vagy feleség munkanélküli lett. „Szerencsésebbek” az eredeti törlesztő összeg többszörösét ki tudják fizetni, de már élelemre alig futja. Időnként nyilvánosságra hozzák az ország 100 leggazdagabb emberét. Ők a sikeres, boldog emberek. Három millió ember meg a létminimum alatt él, tengeti az életét. A lakosság 60-70 %-a, ha a rádióban, TV-ben politikáról beszélnek, kikapcsolják a készüléket. Az újságban politikával kapcsolatos cikk láttán lapoznak tovább.

Rendszerváltáskor reménykedtünk, hogy ezután jobb lesz. A több párt rendszerrel elkezdődtek a hatalmi harcok. Visszatekintve az elmúlt 20 évre, egyetlen egy esetben sem mondhatjuk, hogy valamelyik, választáson győztes kormány idejében jobb volt az ország, a lakosság helyzete. Antidemokratikus országos vezetés esetén a lakosság még reménytelenebb helyzetbe kerül. Ha nem fogunk össze, ha nem a szakértelem érvényesül a gazdasági életben, akkor beláthatatlan helyzetbe kerül az ország. 1945-ben az ország romokban hevert. Jegyrendszerrel jutottak élelemhez az emberek, mert a pengőnek nem volt értéke. Krumplicért, zsírért és egyéb alapvető élelemért dolgoztak az emberek. Három éve alatt talpra állt az ország. Ha akkor sikerült a termelést beindítani, ha lassan az életszínvonal is emelkedett, akkor most – amikor nem a nulláról kell kezdenünk – is kilábalhatunk a súlyos válságból. Összefogás nélkül nem megy! Közös, közös erővel igen. Mindenkor kormányzó pártok üljenek le az ellenzéki pártokkal! Ha nem is értenek mindenben egyet, de minden esetben, amikor az ország érdekéről van szó, meg kell találni a megoldást. Ellenkező esetben az ország, a lakosság látja kárát. Ne azt nézzük, hogy ki melyik párt tagja, vagy kivel szimpatizál. Ma, ha van munkahely, ha nincs anyagi gondja, akkor is minden jóérzésű ember nem érezheti jól magát, amikor környezetében látja a sok kiszolgáltatott, eladósodott családot. Körülményekhez képest szerencsére sokan, de nem elegendően, valamilyen módon segítenek a bajba jutott embereken. Ez egy magában kevés. A mindenkor kormány felelőssége, hogy az állampolgároknak biztosítsa az emberhez méltó életet.

M.J.

„Szerencsésebbek” az eredeti törlesztő összeg többszörösét ki tudják fizetni, de már élelemre alig futja.

Közösen emlékeztünk...

Hűvös, esős, szeles időben, 2013. március 18-án délután öten, régi szakszervezetes barátok, a szekszárdi temetőben Szigeti József barátunk – nyugdíjba vonulásáig PADOSZ elnökhelyettes – sírjára 1-1 szál jácintot, a tavasz virágát helyeztük el. Az égő mécses lángja mellett emlékeztünk Jóska barátunkra. Közel öt éve, hogy hosszantartó betegségben elhunyt. Azóta is számtalan öt tisztelő ismerős, barát helyezte el sírján a kegyelet virágait. Körbeállva a síremléket, pár perc néma hallgatás után egyik társunk felolvasta a PADOSZ újság 2008. szeptemberi számában – nekrológ helyett – megjelent írást, amelynek címe: *Igaz mese egy fiúról és a Varázsgömbömről*. Így emlékeztünk meg Jóska Barátunkról. Paksra visszatérve, „fehér asztal” mellett folytattuk emlékezésünket. Az Atomerőmű újság 1997. decemberi számában megjelent „**A kitüntetett**” című cikkben – amely annak kapcsán íródott, hogy Szigeti József hosszú éveken keresztül kiemelkedően végzett szakszervezeti munkája elismeréséül VDSZSZ arany gyűrűt kapott – számtalan olyan gondolatot fogalmazott meg, amelyek ma is iránymutatóak valamennyiünk számára. Sok közül az egyiket felidézzük:

**„MA KELL TENNÜNK A HOLNAP
BIZTONSÁGÁÉRT!”**

Nagy úrt hagyott maga után, amikor elment nyugdíjba. Annak ellenére, hogy a PADOSZ irodán

rendszeresen megjelent. Olykor-olykor, konkrét esetekben tanácsaival segítette a munkánkat. Betegsége ellenére a szekszárdi bíróságon bírósági ülnök volt. Kapcsolatunkat mindvégig fenntartottuk. Nyugdíjasként is fáradhatatlan volt. Pihenésre nem sok időt adott magának. A kegyetlen sors alig adott neki öt évet, hogy nyugdíjasként élhesse az életét. Korábban, mint szakmunkás is helyt állt. Kiemelkedő szakmai tudását, szorgalmát mind vezetői, mind kollégái elismerték, szerették őt. A Paksi Atomerőmű Zrt. Céggyűrű kitüntetésében is részesült.

Soha nem felejtünk el Jóska. Gondolatban itt vagy velünk. Sokszor megkérdezzük egymástól: vajon a Jóskának mi lenne a véleménye a jelenlegi helyzetben? Valószínűleg azt mondaná: „Barátaim, ne hagyjuk magunkat, a munkavállalók érdekében cselekednünk kell, fogjunk össze! Nem szabad félnünk, mert ez a gyengeség jele! Mondjuk, és hangos szóval tudassuk mindenkivel:

EGYÜTT ERŐSEBBEK VAGYUNK!

Jóska, szellemiségedet megőrizve így cselekszünk ma is és a jövőben is.

Ha az emberek szívében ott van a szeretet, és közösen, egymásért mindenkor összefogunk, akkor nem leszünk kiszolgáltatottak. Bízunk kell a közösség erejében, ezzel erőt adva egymásnak.

MJ

A legértékesebb magyar márkák között az MVM

Ismét a legelismertebb magyar márkák között van az MVM Magyar Villamos Művek Zrt. A MagyarBrands most közzétett listája alapján egyedüli integrált energetikai vállalatcsoporthoz tartozik.

A legismertebb magyar márkákat hét szempont alapján független szakértői bizottság értékelte, amelynek eredményeként az MVM Magyarország legjobb üzleti márkáinak egyikeként nyerte el a méltán megérdemelt elismerését. Ezt a kitüntető címet először tavaly kapta az MVM, az idei ismételt siker megerősítette, hogy a társaság a dinamikusan fejlődő, vezető magyar márkák közé tartozik, amelyek megbízhatósága és elismertsége folyamatosan növekszik.

Az MVM-hez kapcsolt és elismert értékek kézzelfogható előnyt jelentenek a magyar és nemzetközi piacon is.

HOLDING Hírek 2013.04.19. 10:30 - Kommunikációs Igazgatóság

Sztrájbizottságot alakít a LIGA Szakszervezetek

A LIGA Tanács mai ülésén úgy döntött, hogy a LIGA Szakszervezetek elnöksége sztrájbizottsággá alakul. A Sztrájbizottság célja, hogy összefogja a 2013-as bérajánlás megszületéséért eddig tett erőfeszítéseket, és további nyomatékot adjon a tárgyalások folytatásának. A Sztrájbizottság egyúttal elkezdte felmérni a tagszervezetek sztrájkhajlandóságát és a szükséges mértékben előkészíti az esetleges akciót.

A LIGA Szakszervezetek közel fél éve szorgalmazza a bérajánlás létrejöttét, mert ennek hiányában országszerte elmaradoznak a bérfejlesztések. A LIGA tagszervezetei körében végzett felmérés alapján, a legtöbb helyen a bértárgyalások az országos bérajánlás hiányában meg sem kezdődtek, vagy ahol megkezdődtek, a munkáltatói ajánlat alatta marad az infláció várható mértékének.

A LIGA Szakszervezetek sztrájbizottsága felszólítja a munkáltatói szövetségeket, hogy folytatódjanak a bérajánlásról szóló tárgyalások, és a munkabéke érdekében a lehető leghamarabb szülessen meg a bérajánlás a 2013-as évre.

2013. 04. 22.

Demonstráció a VOSZ székház előtt

A Mozdonyvezetők Szakszervezetét, a Vasutasok Szakszervezetét és a VDSzSz Szolidaritást tömörítő Vasutas Szakszervezetek Szövetsége 2013. április 11-én demonstrációt tartott a Vállalkozók és Munkáltatók Országos Szövetségének központja előtt.

A demonstráción részt vett az EVDSZ delegátusa, mert az EVDSZ is elfogadhatatlannak tartja, hogy a versenyszférában 2013. évre vonatkozóan nem született meg a bérajánlás. A demonstráción résztvevő EVDSZ csoporton belül meghatározó létszámot tett ki a PADOSZ küldöttsége.

A viszonylag rövid demonstráción a hozzászólók elmondták, hogy a közeljövőben további tiltakozó akciókra is sor kerülhet, ha a VOSZ (Vállalkozók és Munkáltatók Országos Szövetsége) nem hajlandó felülbírálni elfogadhatatlan álláspontját. A Versenyszféra és a Kormány Állandó Konzultációs Fórumának (VKF) munkaadói és munkavállalói oldala között hetekig tartó közös munka eredményeképp végre megállapodás-közeli helyzet alakult ki. A VKF-ben három munkaadói (AFEOSZ, MGYOSZ, VOSZ) és három munkavállalói (LIGA Szakszervezetek, MSZOSZ, Munkástanácsok) konföderáció vesz részt, közülük a VOSZ az egyedüli kerékkötője a megállapodás létrejöttének. A MÁV Csoportnál – sok más vállalathoz hasonlóan – még csak el sem kezdődtek az idei bértárgyalások. Ez mindaddig így is marad, amíg létre nem jön a bérajánlás.

A Vasutas Szakszervezetek Szövetsége a 2013. évi infláció mértékét elérő, január elsejéig visszamenőleges hatályú bérfejlesztést tart elfogadhatónak. Ehhez az inflációt kiegyenlítő mértékű bérajánlásra lenne szükség, ami pillanatnyilag már csak az kizárólag a VOSZ aláírásán múlik.

A közeljövőben további tiltakozó akciókra is sor kerülhet, ha a VOSZ nem hajlandó felülbírálni elfogadhatatlan álláspontját, amivel sok százezer család életkörülményeit lehetetleníti el.

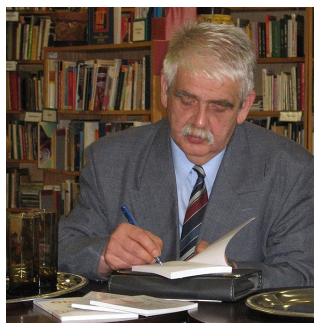
2013.04.11.

A közeljövőben további tiltakozó akciókra is sor kerülhet, ha a VOSZ nem hajlandó felülbírálni elfogadhatatlan álláspontját.

GYIMESI LÁSZLÓ
MÉG EGY
KÖRT
BULENDA!

(folytatásokban)

Példázat a parlagfüves provinciáról

Bulenda sógora két bográcsnak is aláfűtött, az egyikben már illatozott a készülő ígéretes kakaspörkölt, a másikba most készítette oda főni a felkockázott burgonyát.

A telken szorgoskodó derék vasasok egyre gyakrabban tekintettek a szabadtéri tűzhely felé.

- Ez lesz ám az igazi, jó magyar étel - sóhajtott Józsi, a mogorva lakatos -, nem is az a kukoricás mexikói csuszpájz, amit a János anyósa kotyvasztott a múlt héten. Hiába, a magyar gyomor csak a hazai ételekre kordul igazán...

- Kordulna neked akármire, ha abbahagyhatnád ennek a piszok gaznak a cibálását - nevetett Péter. - Látom rajtad, igazában a Vakegér levegője hiányzik neked. Itt túl sok az oxigén...

- Meg a virágpor, ugye - bólintott Sanyi. - Mintha amiatt jöttünk volna.

Valóban, egy hete Bulendák társasházát megfenyegette az önkormányzat, ha nem irtják ki a környékükön a parlagfűvet, (irgum-burgum) százezer forint büntetést fizetnek. A Vakegérből a társaság hazakisérte az öreg szakit, egy-kettőre kitépték a rengeteg gyomot, velük serénykedett az örökös szakszervezeti bizalmi bográcsos sógora is. Munka után kapták Bulenda anyósától azt a mexikói hagymás-kukoricás egyveleget (pulykafasirttal), amit Józsi azóta sem tudott megemészteni. A sógornak is lassan járt a villa a kezében, közben nagyokat sóhajtott.

- Bökd már ki, mi bajod! - szólt rá a háziasszony. - Csak nem a főztömet fitymálod?

- Nem, nem, dehogy - szeppent meg a sógor. - Csak arra gondoltam, hogy ugyanez eltele az én telkemet is a parlagfű. Sőt, még ennél is jobban. Ha ilyen segítségem lenne - pillantott körül -, seperc alatt kigyomlálnánk.

S mikor látta, hogy Bulenda anyósa eltűnik a konyhaajtó mögött, hozzátette:

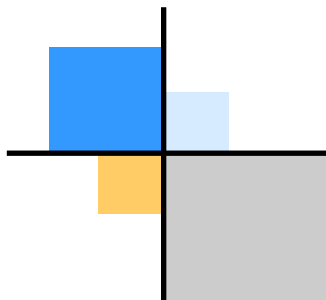
- Főznék nektek egy igazi, kunsági kakaspörköltet! Hét nyelven beszél az!

Szó szót követett, s miután abban is megegyeztek, hogy ki viszi fel a láda sört a hegyoldalba, elfogadták a meghívást. Így került a brigád újra, az emlékezetes krumplipaprikás-főzés óta először, Bulenda sógorának telkére. Nem túlzott a gazda: a valahai kert minden négyzetméterét ellepte a gyom, látszott, ebben az évben nemigen látogatta senki a birtokot. Szaporán nekiláttak a munkának, tövestől cibálták ki a szívós gyomokat, ha kellett, kapával, ásóval, Bulenda-féle spéci szurka-csóval távolították el a beszakadt gyökereket. Nem kímélték a pitypangot sem, annak a gyökerei különösen ragaszkodtak a talajhoz. Szégyen, nem szégyen, a mázsás vasakhoz szokott legények alaposan megizzadtak, sűrűn tapogatták a derekukat, s nem akárhová kívánták azt a fránya gázt.

Amikor a telek végében megpihentek, kiegyenesítették meggömbült tagjaikat, Józsi igencsak elgondolkozott.

- Ez a parlagfű idegen Magyarországon, idegen Európában. Ötven éve hírét sem hallotta senki. Azért borít be most mindent, mert a föld, a növény- és állatvilág nincs felkészülve a védekezésre, s az ember sem találta meg igazán az ellenszerét. Idegen, mondom, nem társul be abba a rendszerbe, aminek a nevét a Péter tudja.

- Ökológiai rendszerbe... - kapott a szón a legfiatalabb kolléga, de Józsi nem hagyta szóhoz jutni.

- Nincs más mód, gyökerestől ki kell tépni, mielőtt minden tenyérnyi helyet elfoglal. Mielőtt kiszorítja az ősi növényzetet. Így van ez, mondják, az emberek világában is. Az idegen egy ideig megbújik, lappang az őslakók árnyékában, aztán csak kinyílik a csipája, s azt veszed észre, már nincs helyed a magad országában. Sokan mondják. Minden idegent gyökerestül kell kiirtani.

- Bolond lyukból bolond szél fúj - mordult fel Bulenda. - Neked is inkább az ebédén járna az eszed! Segíthetnél egy kicsit a sógornak.

- Szívesen - tért vissza a hétköznapi eszéhez Józsi. - Az legalább nem lesz idegen feladat. Hazai ízek, hazai anyagok, hazai ízléssel... Ennek a sok szívós vacaknak a szaga úgylis csavarja már az orrom.

- Hazai ízek, hazai alapanyagok - hümmögött az öreg szaki. - Nemigen figyeltél annak idején az iskolában! Ötszáz éve hol voltak ezek, az igazi magyar konyha oly nélkülözhetetlen hozzávalói... Irtsunk ki minden idegent! Szólok a sógornak, ne siessen úgy az ebéddel! Mi még körülnézünk itt a környező kertekben! Kiirtjuk ott is az idegen gazokat! Péter, te a paprikával kezded, az abból a bűnös Mexikóból származik, mint az anyósom csoda-keveréke. Ne kímélj egy tövet se! A pogány törökök szabadították ránk! Sanyi, te a paradicsomot pusztítod. Amerikai jövevény az is! Ki vele! Józsi, te vagy a legerősebb, tiéd lesznek a krumpliföldek! Rajta, csak rajta, szaggasd a levelét, gázold a gumóját! Még elfoglalja az ősi paréj helyét! Ha végeztetek, neki a kukoricásnak! Még ma is sokan tengerinek, törökbúzának hívják. Fúj, még a gondolata is idegen! Aztán ott a gyerek íja, nyila, lelőhetitek vele a szomszéd pulykát, micsoda ocsmány, betolakodó madarak! A gyöngytyúk biztos Afrikából jött, a néma kacsza Kínából... Csupa felforgató elem! S már a struccok is közelednek!

- Ne vesd el a sulykot, öreg! - csitíttatta Bulendát Péter. - Nem akart a Józsi senkinek sem ártani.

- Csak mondom, amit hallok - vonogatta a vállát a mogorva lakatos. - Meg látom a két szememmel, érzem a két kezemmel, az orrommal, a torkommal ezt a sok bűdös parlagfüvet. Még csak el sem gondolkodhat róluk az ember?

- Gondolkodni? Azt lehet! - hagyta rá az örökös bizalmi. - Akkor miért nem próbálsz?

- Végülis: most nem magyar ételt eszünk? - tamaskodott Sanyi. - Valami amerikai konyhára vagyunk annyira büszkék?

- Bolond vagy te is, csak nem forogsz - csattant fel újra Józsi, de hamar elnevette magát. - A kakas magyar volt, és az a lényeg, nem?

- Akárhonnan származnak is az alkotórészek - a ragályos bölcselkedés most Péteren vett erőt -, az a szellemi erő és az a gyakorlat alakítja az egészet hazaivá, amit mi hozzáteszünk...

- Elég, elég - állt riadtan a szóáradat útjába Sanyi. - Lehet, hogy a parlagfű a jövő kultúrnövénye? Szóval nem is volna szabad irtanunk?

- Ne reménykedj - nevetett Péter.

- Hogyne kéne a parlagfüvet irtani! De mennyire kell. Csak nem azért, mert idegen, hanem azért mert... - kezdte magyarázni Bulenda, de Józsi közbeavatott.

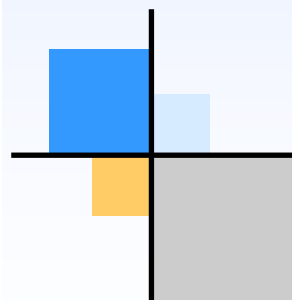
- Mert annyi haszna sincs, mint Bulendának a paraszti munkában!

Az öreg már-már válaszolt, valami frappánsat, csípőset persze, de aztán csak végigsimította a bajuszát. Felbontott pár üveg sört, körbeadta, elvigyorodott.

- Gyertek, nézzük meg, megpuhult-e végre az a bennszülött kakas abban az újvilág-ízű lében. A sógor még a végén azzal a francúz vörösborral is képes elidegeníteni tőlünk... Azt meg semmiképpen nem tűrhetjük, igaz?

- Hát azt nem - nyalta meg a szája szélét Józsi.

*Akárhonnan
származnak is
az alkotórészek,
... az a szellemi
erő és az a gya-
korlat alakítja az
egészet hazaivá,
amit mi hozzá-
teszünk...*

Vezetőellenes-e a szakszervezet?

Korábban olyan vádak érték a szakszervezeteket, hogy vezető ellenesek.

Ma úgy teszik fel a kérdést, hogy mit tesz a „szakszervezet” a vezetőkért? Én csak a PADOSZ vezetőjeként tudok válaszolni, a társ-szervezeteket ez ügyben nem képviselem.

A válasz lehetne sablonos is, hogy: a Kollektív Szerződés, a VBKJ, a bérmegállapodás, a pénztári befizetések, az üdülés – és még sorolhatnám – kevés kivétellel minden vezetőt megillet, előnyeiket Ő, és hozzátartozói is élvezhetik.

A válasznak érdeminek kell lennie!

Szakszervezetünk nem különböztet meg beosztása szerint embereket, nem sért meg munkavállalói csoportokat, nem állít szembe egymással eltérő érdekeltségű személyeket. Vannak ugyanakkor különböző szakszervezet-politikai szempontok, illetve pozitív elbírálás alá eső munkavállalói érdekek, melyet véleményünk kialakításakor figyelembe kell vennünk, és figyelembe veszünk. Ezek előkerülhetnek a bér és szociális juttatások tárgyalásakor, erre azonban most nem térnék ki.

Igaz, hogy „faliújság hírt” nem csináltunk néhány vezetőket érintő álláspontunkról, az érintettek azonban tudtak, tudhattak róla. Említenék néhány példát:

- Volt olyan miniszterelnök, aki nagy nyilvánosság előtt tett olyan kijelentést, hogy „... állami tulajdonú cégnél a vezetőknek prémium nem jár!”. Módosítottuk is hamarosan a KSZ-t.
- A besorolási bérek egy bizonyos mértéke felett kizárásra kerültek a vezetők az alaphétfelzlesztés lehetőségéből. Tulajdonosi akarat volt, nem szakszervezeti javaslat.
- Szakszervezetünk nem értett egyet a vezetői bérszerkezet módosításaival, ami a cégcsoporthoz tartozás következményeként került bevezetésre.
- Igazgatók körének teljes kivétele a KSZ hatálya alól (törvényi szabályozás), a módosítást a PADOSZ szakszervezeti bizottsága megfelelő indoklással elutasította.

A PADOSZ testületeinek álláspontjával szakszervezetünk tagjainak többsége az egy munkaközösséghez tartozás – „egy hajóban evezünk” – a szolidaritás elve alapján egyetértett az említett álláspontokkal. Ezek után azt gondolom, sürgős minden magyarázkodás. Az meg, hogy pozitív diszkriminációs példát nem tudok mondani? Nem, mert a magasabb elváráshoz, nagyobb felelősséghez magasabb jövedelmi szint is jár.

Lőrincz László

Várható események:

Majális – Május 1-én (szerdán) az Atomerőmű SE Sportpályán.

Családi horgásznapi – A remények szerint, idén is jó időben és jó horgász-szerencsével telik a PADOSZ Családi Horgásznapi. A **május 25-i** rendezvény helyszíne – hagyományosan – a Vörösmalom-tó.

A horgászat minden szerelmest örömmel értesítjük, hogy a **PADOSZ 4 db horgászjegyet vásárolt** a Vörösmalom-tóra. Jelentkezni a jegyekért Mérges Imrénél, a 30-2521415 telefonszámon lehet.

HAVONTA A
BEJÁRATOKNÁL ÉS
AZ INTRANETEN!

Mi újat

a PADOSZ -nál!

A PADOSZ Információs Kiadványa

Szerkeszti:

Az Információs Bizottság munkacsoportja

Felelős kiadó:

Lőrincz László elnök

Telefon: (50) 87-08, E-mail: padosz@npp.hu